

## CAPUT XXII.

## I. EPANODOS

est, cum idem sonus in principio & in medio, y  
vel in medio & fine iteratur. *Dicitur Lat. Re-*  
*gressio.*

(Dicitur Epanodos ab ἐπι, ἀνά & ὁδός, id est, regressio seu  
ad viam reditus, quod ad eandem viam seu sonum sæpius  
regrediatur, idque duabus rationibus & locis duobus, alias  
in principio & medio, alias in medio & fine.)

2. Ejusmodi duo sunt. Vel enim 1. idem so-  
nus iteratur, ut: *Habuit honorem ut proditoris*  
*non ut amico fidem, CIC. Verr. 2.*

(Hic idem sonus *em* ponitur in medio in voce *honorem,*  
& in fine, in voce *fidem.*)

3. Vel 2. eadem vox iteratur, ut 2 Cor. 2.  
v. 15. 16. *Christi bonus odor sumus Deo in iis,*  
*qui salvantur, & in iis, qui pereunt. His qui-*  
*dem odor mortis ad mortem: illis vero odor vi-*  
*tæ ad vitam.*

(Epanodos hic triplex in voce *odor.* Ubi obiter *nota,* ca-  
suum varietatem figuram hanc non tollere, ut in illo *Cic.*  
pro *Cæcin.* Quia res indigna sit, ideo turpem existimatio-  
nem sequi. quia turpis existimatio sequitur, ideo rem in-  
dignam non vindicari. Ubi triplex Epanodos in casuum  
varietate, 1. *existimationem, existimatio. 2. indigna, indig-*  
*nam. 3. turpem, turpis.*)

## Exempla alia.

Rom. 3. v. 21. *Nunc sine lege justitia Dei manifestata est:*  
*Justitia autem Dei per fidem Jesu Christi.*

Gal. 2. v. 16. *Scientes, quod non justificatur homo ex operi-*  
*bus legis, nisi per fidem Jesu Christi, & non in Christum Je-*  
*sum credimus, ut justificemur ex fide Christi & non ex ope-*  
*ribus legis, propterea quod non justificabimur ex operibus legis*  
*omnis caræ.*

Rom. 2. v. 1. *Eo ipso quod iudicas alterum, teipsum condemnas; eadem enim facis ipse, quæ iudicas.*

Rom. 7. v. 19. *Non enim, quod volo, facio bonum, sed quod non volo malum, hoc facio.*

Rom. 9. v. 25. *Vocabo populum, qui meus non erat, populum meum: & eam, quæ dilecta non erat, dilectam.*

Hieron. in Matth. c. 7. *Cui non datur, & qui non invenit, & cui non aperitur, apparet, quod non bene petierit, quæ se verit. pulsaverit.*

Aug. in Psal. 102. *Observa ultimum eras, quia ignoras, quod sit ultimum eras.*

Id. Soliloq. cap. 7. *Adhæream tibi verbum, ut conserves me, quia ubi a te recessi, petii in me, nisi quia tu, qui me feceras, refecisti me.*

Idem tract. 40. in Joh. *Quærit & ipse (Deus) nummum suum sicut Cæsar nummum suum. Ideo reddite Cæsari, quæ sunt Cæsaris, & Deo, quæ Dei sunt. Cæsari nummos, Deo vos ipsos. Ubi & Polyptot. concurrat.*

Idem in Manual. c. 31. *Melior est, qui bonis simul & malis bonus est, quam qui bonis tantum bonus est: & melior est, qui malis & parcendo & puniendo bonus est, quam qui puniendo tantum.*

Id. lib. de Pauper. *Quid sit hodie, quisque homo vix novit, ipse homo tamen utcumque ipse, quid hodie, quid autem eras, nec ipse.*

Bernh. in Ep. *Non irasci, ubi irascendum est, & nolle emendare, peccatum est: plus irasci, quam irascendum est, peccatum peccato addere est.*

Virg. Ecl. 8. --- ----- *Crudelis tu quoque mater, Crudelis mater magis, an puer improbus ille.*

*Improbus ille puer, crudelis tu quoque mater. Ubi etiam est Anadiplos.*

Propert. l. 2. *Hujus ego vivus, mortuus huius ero.*

Ci c. pro Plancio: *Gratiam qui refert, habet: & qui habet, in eo quod habet, refert.*

Id. post. red. ad Quirit. *Pecuniam qui retinet, non dissolvit, qui reddit, non habet. Gratiam & qui retulit, habet, & qui habet, dissolvit.*

2. Of. Comendat  
dicit, non reddidisse

item & qui reule  
Anon. in herou

Inferit Didi mu  
Hac perant

Hac pertinet &  
nie capite manand

Ind. Chron. p. 611.  
Quid ius im

Si faciem  
Sic nostri Germa

liber Theologus  
logi de Phila. Spiri

tit, und der lau

est, cum dicti  
syllaba tamen

tar Latine Ad  
amens. Om

miser es, & f

est, sed in cau

(Dicitur magis  
minatio, a trapi

re, quia habet p

Oru. Mutatur e  
medio vel in p

eris, as, id est  
fhis, es, id est,

1. Paron  
Plocz live co

2. AN  
verbum ne

2. Offic. *Commode dixit quicumque dixit: Pecuniam quis habet, non reddidisse: & qui reddiderit, non habere. Gratiam autem & qui retulerit habere, & qui habeat retulisse.*

Auson. in heroum epitaph.

*Infelix Dido nulli bene nupta marito,*

*Hoc perunte fugis, hoc fugiente peris.*

Huc pertinet & illud D. Justi Jonæ, quod cum Haffnia capite truncandus esset, ante mortem, Bucholzero teste *Ind. Chronic. p. 631.* recitavit:

*Quid juvat innumeros scire atque evolvere casus,*

*Si faciendus fugis, si fugienda facis?*

Sic nostri Germani de Theologo Politico, *Er ist ein Politischer Theologus, und Theologischer Politicus.* Sic Theologi de *φιλανθρωπία Dei*, *O der barmherzigen Leutseligkeit, und der leutseligen Barmherzigkeit.*

### CAPUT XXIII.

#### PARONOMASIA

est, cum dictiones significationibus diversæ, syllaba tamen aliqua inter se conveniunt. *Dicitur Latine Agnominatio, ut: Omnis amans amens. Omnis honos onus. Si non habes æs, miser es, & pingua non es. Non in aula natus est, sed in caula.*

(Dicitur *παρονομασία* a *παρά* ad & *ὄνομα* nomen, *adnominatio*, a *παρονομάζειν* agnominare, vel ad nomen alludere, quia habet parvam immutationem, ut *Cicer.* ait 2. de Orat. Mutatur enim in hac figura una vel altera syllaba in medio vel in principio syllabæ, ut *amans amens, honos onus, æs*, id est pecunia, Metonym. *miser es*, id est, existis, *es*, id est, edis. *Caula, aula.*)

1. Paronomasiæ subjiciuntur *Antanacclasis & Ploce* sive copulatio.

2. ANTANACLASIS est, cum idem verbum nonnihil mutatum, aut mutata signi-